

3. วิเคราะห์ และสรุปผล

รูปที่ 3.1 แสดงผลการเปรียบเทียบจากการสำรวจวัดสภาพด้านทานทางไฟฟ้าของดิน ด้วยเทคนิคการเจาะทางไฟฟ้าวิธี โดโพล-โดโพล (ปรับปรุง) ที่สถานีวัด N1 และ N2

โดยปกติ สภาพด้านทานทางไฟฟ้าของชั้นกรวดทรายที่ไม่มีน้ำบาดาล จะมีค่าสูงกว่า 500 โอห์ม-เมตร แต่สำหรับชั้นกรวดและทรายหยาบที่เหมาะสมจะเป็นชั้นน้ำบาดาลคุณภาพดีจะมีค่าสภาพด้านทานทางไฟฟ้าประมาณ 100-200 โอห์ม-เมตร และชั้นกรวดขนาดใหญ่จะมีค่าสภาพด้านทานทางไฟฟ้าตั้งแต่ 200-500 โอห์ม-เมตร (สมชัย วงศ์สวัสดิ์, 2530) ดังนั้น

ที่สถานีวัด N1 ชั้นดินที่มีค่าสภาพด้านทานทางไฟฟ้าประมาณ 10 โอห์ม-เมตร คาดว่าเป็นชั้นดินเหนียว และชั้นดินที่มีค่าสภาพด้านทานทางไฟฟ้าสูงที่แทรกสลับอยู่คาดว่า เป็นชั้นทรายอุ้มน้ำเนื่องจากมีความเหมาะสม

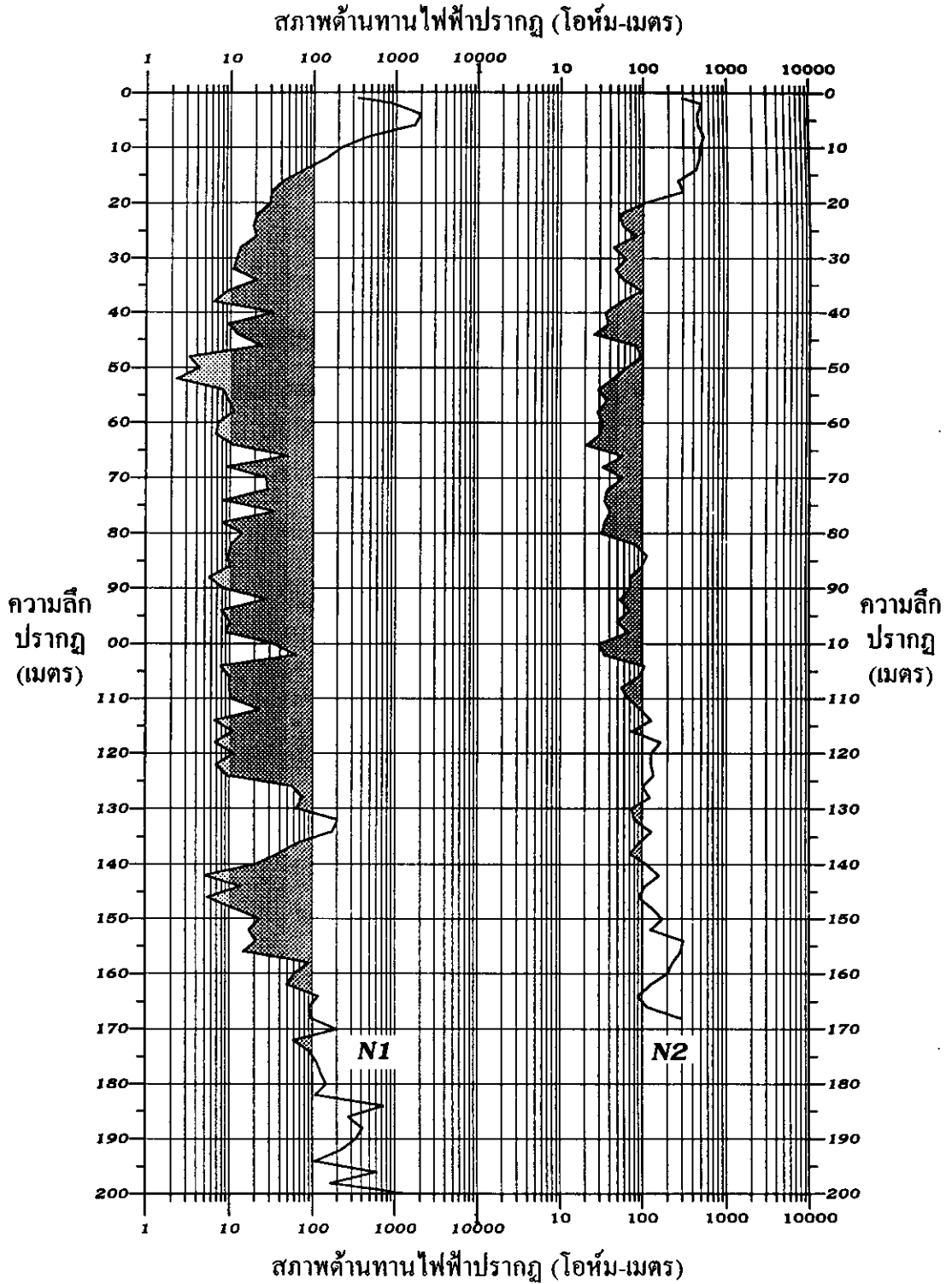
ชั้นดินที่มีค่าสภาพด้านทานทางไฟฟ้าสูงในระดับความลึกประมาณ 124-140 เมตร และที่ระดับความลึกประมาณ 155-180 เมตร น่าจะเป็นชั้นน้ำใต้ดิน ซึ่งควรเจาะทดสอบ

ที่สถานีวัด N2 ชั้นดินที่มีค่าสภาพด้านทานทางไฟฟ้าประมาณ 30 โอห์ม-เมตร คาดว่าเป็นชั้นดินเหนียวปนทราย และชั้นดินที่มีค่าสภาพด้านทานทางไฟฟ้าสูงที่แทรกสลับอยู่คาดว่า เป็นชั้นทรายอุ้มน้ำเนื่องจากมีความเหมาะสม

ชั้นดินที่มีค่าสภาพด้านทานทางไฟฟ้าสูงในระดับความลึกประมาณ 80-86 เมตร และที่ระดับความลึกประมาณ 110-140 เมตร น่าจะเป็นชั้นน้ำใต้ดิน

ข้อเสนอแนะ ควรเจาะทดสอบ บริเวณใกล้สถานีวัด N1 ที่ตำแหน่งพิกัด 629073E, 805193N โดยช่วงความลึกที่เหมาะสมจะเป็นชั้นน้ำคือ ตั้งแต่ประมาณ 124-180 เมตร

และ ที่สถานีวัด N2 ที่ตำแหน่งพิกัด 628991E, 805231N โดยช่วงความลึกที่เหมาะสมจะเป็นชั้นน้ำคือ ตั้งแต่ประมาณ 80-140 เมตร

รูปที่ 3.1 ผลการวัดสภาพต้านทานทางไฟฟ้าที่สถานีวัด N1 และ N2